

Al treilea pol

Podisul Tibet

Considerat al treilea pol al globului pamantesc,datorita faptului ca aici se inregistreaza cele mai mari altitudini ale planetei, Podisul Tibet este un tinut plin de mister,greu accesibil din exterior, fiind inconjurat din toate partile de culmi muntoase de peste 6000 de metri.Timp de milenii a fost ca o cetate de piatra inexpugnabila,astfel incat vechea cultura tibetana a ramas,in mare masura,neafectata de culturile din jur,iar putinele influente nu au facut decat sa o imbogateasca.

Aspecte de geografie fizica

Situat la o altitudine medie de peste 4500 m,Tibetul este cel mai inalt podis din lume,desfasurandu-se pe o suprafata de peste 1,22 milioane km patrati,avand un aspect accidentat, datorita numeroaselor lanturi muntoase care-l brazdeaza pe lungimi de sute de kilometri si cu inaltimi ce trec frecvent de 6-7000 de metri, uneori chiar 8000 de metri. Intre aceste lanturi muntoase se desfasoara vai adanci, pe alocuri inguste, ale caror alpii sunt captusite cu grohotisuri pravalite de pe povarnisurile muntilor,iar din loc in loc sunt presarate cu lacuri,multe dintre ele cu apa sarata.

Tibetul se dezvoltă pe unul dintre vechile scuturi precambriene ale Terrei, puternic fragmentat de falii în urma orogenezei alpine, ceea ce provoacă numeroase cutremure cu magnitudine medie și mare. Formarea sa este legată strâns de mișcarea orogenetică puternică, determinate de coliziunea subcontinentului indian de continental asiatic, ce a dat naștere celui mai impunător lanț muntos al Terrei-Himalaya. Relieful este foarte variat, alternând suprafețele netede, sub forma unor sesuri ocupate de lacuri sărate, cu lanțuri muntoase de peste 6000 de metri, aproape toate orientate pe direcția vest-est. Principalele culmi muntoase sunt Kuku-Shili, Baian-Kara-Ula (în nord), Alin-Tangri, Tangla (în centru) și Transhimalaya (în sud).

Prin poziția sa, Tibetul este un urias nod hidrografic, părțile de est și de sud fiind brazdate de numeroase fluvii, remarcându-se

Indus, Tsangpo (Brahmaputra), Salween, Mekong, Yangtze și Huang He.

Vegetația prezintă caracteristici diferite. Astfel, în partea de nord-vest a Podisului Tibet se remarcă o vegetație specifică de pajisti alpine, săracă în specii, ce urcă până la circa 5000 m altitudine. În partea estică, apar frecvent pădurile de conifere, iar în sud-est se întâlnesc specii subtropicale de arbori și arbuști. În lungul râurilor, vegetația este bogată, fiind constituită din pajisti care alternează cu pălcuri de salcie și plop, iar uneori apar terenuri cultivate. Fauna prezintă și ea diferențieri, fiind adaptată condițiilor aspre ale deserturilor reci. Animalul specific Tibetului este iacul, domesticit de localnici și folosit ca animal de povară, dar și pentru lapte sau carne. Mai pot fi găsiți aici magarul sălbatic, berbecul de munte, harciogul, popandaul, iepurele, vulpea ș.a. În sudul și estul Tibetului se întâlnesc maimuța tibetana, tigru, pantera, rasul negru Himalayan, ursul panda, capra de munte, cerbul etc.

Tibetul este locuit de câteva mii de ani. Locuitorii străvechi ai Terrei au ieșit din izolare în urma cu 2000 de ani, când au stabilit legături cu populația Han din China antică. În anul

1959, liderul spiritual al Tibetului, Dalai Lama, impreuna cu suita sa si numerosi tibetani au plecat in exil in India, ca urmare a patrunderii armatei chineze in regiune. In zilele noastre, Tibetul are statut de regiune autonoma inglobata Republicii Populare Chineze, cu o populatie de 2,6 milioane de locuitori. Tibetanii se ocupa de agricultura si cresterea animalelor, activitati mestesugaresti si comert. Religia dominanta este budismul Tibetan. Lhasa, orasul de pe "Acoperisul lumii", este principalul centru urban si capitala administrativa si culturala a Regiunii Autonome Tibet, avand o populatie de circa 50.000 de locuitori. Activitatea turistica incepe sa capete o importanta deosebita, mai ales dupa constructia magistralei feroviare ce leaga Lhasa de Qinghai si, implicit, Tibetul de restul Chinei. Noul aeroport din Lhasa, precum si soselele ce fac legatura intre Tibet si orasele Sichuan, Qinghai si Yunnan faciliteaza accesul turistilor in aceasta regiune care timp de sute de ani a fost izolata. Guvernul chinez a demarat, impreuna cu autoritatile locale, un plan pe cinci ani, prin care Lhasa va deveni o metropola turistica internationala ce va atrage peste 3 milioane de vizitatori annual.

Holigher Mihai Daniel Noris , VII-a , Tg-Jiu